

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

33. De lapsis sacerdotibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

426 SECUNDA APPENDIX
recto currebant hactenus viam tramite vite,
pro religione perfectiora expetere loca licen-
tiam eis non denegandam esse censuimus,

De odio in fratres.

XXXI. Si quis odium contra fratrem suum injustè habuerit, hunc Deus à suo separat regno & à cœlo subtrahit; quia odium nec passione ei adimitur, nec martyrio expiatur, nec sanguine fuso deletur. Derrahere autem alteri per odium, sui commodi causa, magis est contra naturam quàm mors, quàm dolor, vel cetera hujusmodi mala.

Sanctus Gregorius dicit, item Augustinus,
de odio.

XXXII. Magna & mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor ut pereat, odium ne pereat. Si malè amaveris, tunc odisti. Si bene oderis, tunc amasti. Felices qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

Gregorius Papa de lapsis sacerdotibus.

S Gregor. lii 1
1. epist. 42.

* proficiant

XXXIII. De lapsis sacerdotibus, vel quolibet ex clero, id observari volumus, ut in rebus eorum nulla contaminatione miscearis, sed pauperrima regularia monasteria require, quæ secundùm Deum vivere sciunt, & in eisdem monasteriis lapsos ad pœnitentiam trade, ut res lapsorum in eo loco * perficiant, in quo agere pœnitentiam traduntur; quatenus ipsi ex rebus eorum subsidium habeant qui de correctione eorum sollicitudinem gerunt. Si verò

parentes habent, res eorum legitimis parentibus dentur; ita tamen ut eorum stipendium qui in pœnitentiam dati fuerint, sufficienter debeat procurari.

Si qui verò ex familia ecclesiastica sacerdotes vel * laici, vel monachi vel Clerici, vel ^{* Levitæ} quilibet alij lapsi fuerint, dari eos in pœnitentiam volumus, sed res eorum * ut ecclesiasticæ ^{* ecclesiastico juri non s.} non subtrahi. Ad usum tamen suum accipiant unde ad pœnitendum subsistant; ne si nudentur, locis in quibus dati fuerint onerosi sint. Si qui parentes in possessione habent, ipsis res eorum tradendæ sunt, ut in ipsis * Ecclesiæ ^{* juri Eccl.} conserventur.

Sacerdotibus autem externa potestate nullus dominus violentiam inferat; sed excellenti ^{I. dem lib 4. Indict. 13. epist. 31.} consideratione, propter eum cujus servi sunt, eis ita dominetur ut etiam debitam reverentiam impendat. Nam in divinis eloquiis sacerdotes aliquando dij, aliquando angeli vocantur. Et per Moysen de eo qui ad juramentum deducendus est dicitur: *Applica illum ad deos*, videlicet ad sacerdotes. Et rursus: *Diis non detrahes*, scilicet sacerdotibus. Et Propheta ait: *Labia sacerdotis custodiunt scientiam, ut legem requirant ex ore ejus, quia angelus Domini exercituum est.* Quid ergo mirum si illos vestra pietas dignetur honorare, quibus in suo eloquio honorem tribuens, eos aut angelos aut deos ipse etiam appellat Deus. Ecclesiastica testatur historia quòd cùm piæ memoriæ Constantino Principi oblatae accusationes contra Episcopos fuissent, libellos quidem accusationis accepit, & eosdem qui accusati fue-

rant Episcopos convocans, in eorum conspectu libellos quos acceperat incendit dicens: *Vos dy estis, à vero Deo constituti. Ite, & inter vos causas vestras disponite: quia dignum non est ut nos judicemus deos.* Antiquitus in republica Principes fuerunt, qui verum Deum nescientes, deos ligneos & lapideos colebant, & tamen eorum sacerdotibus honorem maximum tribuerunt.

Hinc est ergo quòd, exceptis criminibus, neminem sacerdotum Gregorius deponebat, immo pro qualitatibus delictorum venialiter communionem privabat.

Si quando igitur super sacerdotum criminibus erat aliquid ventilandum, cum summa districtione grandique cautela Gregorius uniuscujusque capituli modulos quærens, sententiam suam magis difficulter quàm faciliter promulgabat dicens: Dum cuncta negotia indagandæ sollicitudine veritatis indigeant, tum quæ ad dejectionem sacerdotalium graduum sunt districtiùs trutinanda, in quibus non tam de humilibus constitutis quàm de divinæ quodammodo benedictionis refragatione tentatur. Nam grave satis est & indecens ut in re dubia certa dicatur sententia.

Ne sacerdotes Domini, sicut vulgus solet, jurare compellantur. *Cornelius Papa Rufo orientali Episcopo.*

Cornel. Papa
epist. 2.
Burchard. lib.
1. c. 193.

XXXIV. Sacramentum hæcenus à summis sacerdotibus vel reliquis exigi pro fide re-
cta cognovimus, nec sponte eos jurasse reperimus. Summopere ergo sanctus Jacob Apo-